

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Vitæ religiosæ suauitas, acquisita, vel perdita.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Tentatio est vita hominis super terram. Omni momento tentatur. Sicut leo rugiens circumit tentator. Sed ita subtilis est, ut laqueum abscondat; ita callidus, ut fraudem astu colat; & ut, qui diu in aquis versantur, non sentiunt se esse madidos, ita qui maximè tentantur, nesciunt, quid sit tentari. Tentari, ó infelices, est ad peccatum allici. Cur toties delinquitis, si non allicimini ad peccandum? cur iussi estis orare: *Et ne nos inducas in tentationem*, si nulla est tentatio? Hostis, ubicunque potest, nocet; & hostis infernalis parcat? Quin neque vnus tantum, sed sæpe mille tentant. Vnde quidam interrogatus, quod illi nomen esset, dixit, se vocari *Legionem*. Ita totis legionibus quidam ad superbiam, auaritiam, tentati adhuc se à tentatione liberos arbitrantur. Sextò, Dei leuiter sensimque monentis, & corrigentis magis, quam punientis elementia. Neque enim panem illico subduxit negligenti, sed minuit, sed minùs condiuit. Septimò, vis diuinorum colloquiorum, paternusque Dei ergo filios prodigos ad frugem redeuntes animus. Vbi enim suamet exhortatione motus est defertor, vbi ad pœnitentiam ac cellam se recepit, iterum eum diuina bonitas suscepit, & nutriuit, sed iam pane mortali manu confecto, ne diuino prodigio iterum ad insolentiam abuteretur.

Matth. 11.

Marci. 5. 9.

VII.

Septimò, in hac etiam historia, tanquam in viua quadam imagine, sese intuentur Religiosi, qui, quia corporis sui curam negligunt, merentur curam Dei. An non enim liberrimè vacant studijs & orationi? an non, dum illis nulla culinæ cogitatio, ne dum cura est, mensam paratam inueniunt? Addo, illis summam esse in pane & cibo suauitatem; ut non ficta pietate, sed verissimo testimonio profiteri possint, plus sibi frugales domi dapes sapere, quàm si splendidissimis Principum epulis adhibeantur. Accedunt suauissimæ illustrationes mentis, & dulcissimi motus animorum; spes certa futuræ retributionis; mirifica vitæ securitas, *quasi in ge conuiuium*. Hæc omnia illi habent: sed multi, sua culpa, vel minuunt, vel penitus amittunt; dum dormire largiùs, orare parciùs, ingurgitare se cibis ac potu intemperantiùs, deserere consueta virtutum exercitia, fugere solitudinem, quærere humana solatia, sectari alloquia, amare conuenticula; aucupari noua, frequentare profanorum conuentus, amare conuiuia, adire aulas incipiunt. Quantò enim magis dominatur caro, tantò minùs spiritus potest emergere; & sicut qui vili olere repleuit famelicum ven-

eum ventrem, neque ficedulis, neque phasianis aut saccharo potest delectari, cum locus, in sacculo non supersit comedendis melioribus; ita qui mundi siliquis se distendit, non est capax cœlestis dulcedinis. Ad Deum ergo, atque ad se redeat, qui vult redire ad diuinas voluptates; aut se dignum efficere epulis Angelica manu aut missis, aut paratis: vt dicere possit: *Parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.* De filiis Israël dicitur: *Et comederunt de frugibus terre.* Quid sequitur? *Defecitq; manna, postquam comederunt de frugibus terre, nec vsi sunt ultra cibo illo filij Israël, sed comederunt de frugibus presentis anni Terra Chanaan.* Sic contingit filiis Dei: manna habent, sed manna subducitur, quando, cœlestibus neglectis, ad terrena gaudia conuertuntur. Nec enim diuina delectatione dignus est, qui præponit humanam.

Psal. 67. 11.

Iof. 5. 12.

C A P V T X I X.

Alia diuina, erga Dei seruos, dulcedinis exempla.

Nemo queratur de suis temporibus, neque præferat nostro æuo sæcula antiquiora, quasi iam minus dulcis sit Deus, aut non ita beneficus, sed benefaciendo fatigatus. Adhuc idem est Numen, quod fuit semper; adhuc, sicut omni æuo, Mundum gubernat. Primum terræ; hortorum; arborum, agrorum fructibus; deinde piscibus aquarum; tum etiam, auibus, per aërem, aduolantibus, denique feris domesticisque animalibus alit homines; & quosdam quidem otiosos, quibus quodammodo victum tellus inarata gignit; alios autem manuum labore ac sudore vultus panem vult comparare. Alijs, per amicos, & beneficos, alijs, per piorum liberalitatem mittit escas. Non raro, per Angelos eos, qui Angelicam vitam instituerunt, aut cibus, aut non visibili alimento, alit.

I.

In pueros notum est, quid Nicolao Heluetio, propè nostris temporibus, factum sit. Omnis illi cibus, omnis gustus erat SS. Eucharistia. Nihil esculenti, per tot annos, sumebat, nihil quod vel alere, ne dum delectare palatum possit. Pro nectare & ambrosia fuit

II.

Petr. Hugo
in vita eius.